

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
6 У. 20751/10
25.08.2011. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Живане Ђукановић, председника већа, Љиљане Јевтић и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Весном Оташевић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А., чији је старалац отац Б.Б., из ..., ..., ... број ..., кога заступа пуномоћник Душко Рашић, адвокат из Обреновца, улица М.Радовановића број 8, против тужене Градске управе града Београда – Секретаријата за социјалну заштиту, ради поништаја решења XIX-02 број 560-805-1/2009 од 04.03.2010.године, у предмету остваривања права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица, у нејавној седници већа одржаној дана 25.08.2011. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ ОДБИЈА.**

Образложење

Оспореним решењем у ставу 1. диспозитива поништено је решење Градског центра за социјални рад у Београду – Одељење Барајево број 55323-762/2009 од 17.06.2009. године, којим је тужиоцу признато право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у износу од 5.544,00 динара за месец јул 2006. године и

утврђено да се исплата врши од 01.07.2006. године, као и да се наведени износ усклађује 01.01. и 01.07. текуће године, а тужилац обавезује да пријави сваку промену од утицаја на признато право. У ставу 2. диспозитива оспореног решења признаје се тужиоцу право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у висини разлике износа увећаног додатка за помоћ и негу другог лица и износа новчане накнаде за помоћ и негу другог лица остварене по прописима о пензијском о и инвалидском осигурању, у износу од 8.893,00 динара почев од 01.07.2006. године. Тачком 2. истог става диспозитива оспореног решења утврђује се да се исплата по том решењу врши стараоцу тужиоца, а тачком 3. да се износ увећаног додатка за помоћ и негу другог лица усклађује 01.01. и 01.07. текуће године на основу података органа надлежног за послове статистике са индексом трошкова живота у претходних 6 месеци, док се тачком 4. обавезује тужилац да пријави сваку промену од утицаја на признато право у року од 15 дана од настале промене.

У тужби поднетој Управном суду дана 09.04.2010. године, тужилац преко пуномоћника, оспорава законитост решења туженог органа, наводећи да је тужени погрешно применио закон, односно одредбу Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана, с обзиром на то да је чланом 25а. став 3. тог закона, прописано да се остваривање права на увећан додатак за помоћ и негу другог лица признаје од дана остваривања права на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица по прописима о пензијском и инвалидском осигурању. Како је тужилац право на новчану накнаду за помоћ и негу другог лица остварио решењем од 20.02.1985. године, сматра да му припада право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица од тог датума, 20.02.1985. године, а не од 01.07.2006. године, како је одлучио тужени орган. Са изнетих разлога, предлаже да се тужба уважи и поништи оспорено решење.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао у свему код разлога изнетих у образложењу оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Управни суд је у смислу члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања.

Испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу са одредбом члана 41. став 1. Закона о управним споровима, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на тужбу и списка предмета ове управне ствари, нашао да тужба није основана.

Из списка предмета произлази да је у проведеном управном поступку првостепени орган донео решење број 55232-762/2009 од 17.06.2009.године, којим је тужиоцу признато право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица у висини означеној у наведеном решењу, као и да се исплата по том решењу врши од 01.07.2006.године, и да се износ увећаног додатка за помоћ и негу другог лица усклађује 01.01. и 01.07.текуће године.

У поступку по жалби тужиоца, тужени орган је својим решењем од 04.03.2010.године поништио првостепено решење и сам решио управну ствар, јер је увидом у списе предмета нашао да је решењем РСИЗ ПИОР ОЗ за град Београд – Служба Заједнице број 04.192.4-924 од 20.02.1985.године (Д бр.34229) тужилац као корисник права на новчану накнаду за помоћ и негу као инвалидно дете, разврстан у прву групу, почев од 25.10.1980.године. Такође, утврђено је на основу налаза, оцене и мишљења првостепеног органа вештачења РФПИО број 183 од 22.02.2007.године да код тужиоца постоји телесно оштећење по глави III тачка 9 у висини од 100% од 20.01.1988.године. Тужени орган је у допуни поступка по жалби прибавио извештај РФПИО-Филијала за град Београд Л.М.б. 63-476-882-43 од 18.02.2010.године, на основу којег је закључио да је на име новчане накнаде у јулу месецу 2006.године тужиоцу исплаћен износ од 5.023,58 динара и да је у првостепеном поступку погрешно утврђено чињенично стање и погрешно примењено материјално право приликом утврђивања висине увећаног додатка за помоћ и негу другог лица, јер је првостепени орган утврђивао висину додатка за помоћ и негу другог лица исплаћеног тужиоцу за јули месец 2009.године у износу од 8.373,00 динара, уместо за јули месец 2006.године у износу од 5.023,58 динара. Према томе, тужени орган је нашао да тужилац као корисник додатка за помоћ и негу другог лица по прописима о пензијском и инвалидском осигурању, који је за јули месец 2006.године износио 5.023,58 динара, испуњава услове за признавање права на увећани додатак за помоћ и негу другог лица из члана 25а. став 2. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана ("Службени гласник РС", бр. 36/91... 101/05) у износу од 8.893,00 динара за јули месец 2006.године, сагласно решењу министра рада, запошљавања и социјалне политике број 401-00-278/5/2006-23 од 30.06.2006. године, и то почев од 01.07.2006. године, сходно члану 16. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана ("Службени гласник РС" број 115/05), којим је прописано да право на увећани додатак за помоћ и негу другог лица корисницима који су ово право остварили у фонду и по прописима о социјалној заштити до 30.06.2006. године.

С обзиром на овако утврђено чињенично стање, по оцени Управног суда,

тужени орган је правилно поступио када је поништио првостепено решење и сам решио ову управну ствар, на основу члана 232. став 1. Закона о општем управном поступку (“Службени лист СРЈ” број 33/97 и 31/01 и “Службени гласник РС” број 30/10) у вези члана 25. став 2. Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана и члана 18. Закона о изменама и допунама Закона о социјалној заштити и обезбеђивању социјалне сигурности грађана. За овакву оцену тужени орган је дао разлоге које као довољне и у свему на закону засноване прихвата и овај суд.

Суд је ценио све наводе тужбе, али налази да су без утицаја на другачију оцену законитости оспореног решења, јер се њима не доводи у сумњу чињенично стање утврђено у управном поступку, нити се прилажу докази који би, да су били цењени довели до другачије одлуке у овој управној ствари.

Са изнетих разлога, налазећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је на основу одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 25.08.2011. године, 6 У. 20751/10

Записничар
Весна Оташевић,с.р.

Председник већа-судија
Живана Ђукановић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

НМ